

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/22/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2318010056
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2318010056.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Pavla Macháča a členov senátu JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Andrey Kondllovej, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. X. XXXXXXXX XXXX v C., trvalé bydlisko D., E. F. XXXX/XX, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. k) Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.), o odvolaní obžalovaného voči rozsudku Okresného súdu Galanta z 15. novembra 2021, č. k. 1T/4/2018-152, na verejnom zasadnutí konanom 10. augusta 2023 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B. zamieťa.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Galanta (ďalej len okresný súd) rozsudkom z 15. novembra 2021, č. k. 1T/4/2018-152, uznal obžalovaného A. B. (ďalej len obžalovaný) za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. k) Tr. zák. na tom skutkovom základe, bez dostatočného ospravedlnenia sa riadne a včas nezúčastňoval uloženého dohľadu, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Galanta dňa 11.12.2013, č.k. 3T 171/2013, právoplatným 11.12.2013 v trvaní 12 mesiacov, ktorý mu začal plynúť dňom 13.01.2016 po vykonaní trestu v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce.
2. Okresný súd za to obžalovanému uložil podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Tr. zák. nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace, na výkon ktorého ho zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.
3. Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní a poučení o opravnom prostriedku sa prokurátor vzdal práva na podanie odvolania, obžalovaný nebol prítomný na hlavnom pojednávaní a prítomná obhajkyňa obžalovaného JUDr. Nadežda Boľová (ďalej len obhajkyňa) sa k opravnému prostriedku nevyjadrila.
4. Prostredníctvom svojej obhajkyne obžalovaný písomným podaním doručeným okresnému súdu 18.11.2021 zahlásil voči rozsudku okresného súdu odvolanie, ktoré odôvodnil vlastnoručným písomným podaním doručeným okresnému súdu 12. januára 2022.
5. V odvolaní obžalovaný uviedol, že v čase, kedy sa mal zúčastňovať probačného dohľadu bol bez strechy nad hlavou, čo sa hanbil probačnej úradníčke pani E. povedať, hľadal si zamestnanie, ale pre jeho trestnú minulosť ho nikto nechcel zamestnať, preto odišiel do Rakúskej republiky. Je pravdou, že na dohľad sa dostavil len tri krát a keď mal možnosť, tak sa stále vyhovára. Nemal ani na vlak a keď bol v Rakúsku, tak nemal na cestu a po krátkej dobe sa dostal aj v Rakúskej republike do výkonu trestu na 23 mesiacov a potom mu ešte premenili podmienku 24 mesiacov, ktorú si odpykáva. Tam sa lieči aj z drogovej závislosti, po odpykaní trestu má sľúbené zamestnanie, aj bývanie, svoj čin veľmi ľutuje a sľubuje, že sa bude snažiť viesť riadny život ako čestný človek.
6. Prokurátor sa k písomne odôvodnenému odvolaniu obžalovaného nevyjadril.
7. Spisový materiál bol Krajskému súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) riadne predložený na rozhodnutie o odvolaní obžalovaného 28. februára 2022.

8. Za účelom prejednanja odvolania obžalovaného nariadil krajský súd termín verejného zasadnutia na 11. augusta 2022. Obžalovaný písomným podaním z 11. júla 2022 krajskému súdu oznámil, že je vo výkone trestu v Rakúskej republike a pevný výstup má až 7. decembra 2022. Zároveň uviedol, že nesúhlasí s vykonaním verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti, chce sa verejného zasadnutia zúčastniť. S poukazom na uvedené krajský súd určil ďalší termín verejného zasadnutia na 2. februára 2023, pričom ani tento termín sa nezrealizoval, nakoľko bolo zistené, že obžalovaný bude vo výkone trestu v Rakúskej republike až do 23. júla 2023. Obžalovaný súčasne opäť krajskému súdu oznámil, že nesúhlasí s vykonaním verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti a pokiaľ je to možné, tak žiada, aby mu bol do trestu započítaný celý trest, ktorý si vykonal v Rakúsku.

9. S poukazom na uvedené určil krajský súd nový termín verejného zasadnutia na 10. augusta 2023. Obžalovaný, ktorý bo medzičasom z výkonu trestu v Rakúskej republike prepustený a ku dňu konania verejného zasadnutia sa nenachádzal ani vo väzbe, ani vo výkone trestu odňatia slobody v Slovenskej republike, sa verejného zasadnutia nezúčastnil napriek tomu, že o termíne mal vedomosť, svoju neúčasť ani neospravedlnil, o odročenie termínu nežiadal, krajský súd preto vykonal verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti za účasti prokurátora a substitučne splnomocneného obhajcu, keďže neprítomnosť obžalovaného nebola prekážkou realizovania verejného zasadnutia. Dokazovanie krajský súd nedoplňoval, nakoľko v tomto smere žiadne návrhy neboli. V rámci konečných návrhov prokurátorka navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť v zmysle § 319 Tr. por. ako nedôvodné. Obhajca uviedol, že sa pridrižiava písomne odôvodneného odvolania a žiada mu vyhovieť.

10. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

11. Krajský súd považuje na úvod za potrebné uviesť, že obhajoba výslovne neuviedla, voči ktorým výrokom napadnutého rozsudku brojí a či namieta aj konanie, ktoré im predchádzalo. Krajský súd preto po zistení, že odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, podal ho v zákonom stanovenej lehote a proti výrokom, voči ktorým je odvolanie prípustné, preskúmal postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Je treba pripomenúť, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, je povinný krajský súd prihliadať len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

K výroku o vine a konaníu, ktoré mu predchádzalo

12. Pokiaľ ide o konanie, ktoré predchádzalo výroku o vine, obžalovaný mu v odvolaní konkrétne procesné pochybenia nevytýkal a krajský súd vlastným prieskumom nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Tr. por.

13. Pokiaľ ide o vykonanie hlavného pojednávania v neprítomnosti obžalovaného, túto skutočnosť obžalovaný v odvolaní nenamietal, okresný súd tento svoj postup riadne odôvodnil v napadnutom rozsudku, pričom preskúmaním obsahu spisového materiálu aj krajský súd zistil, že zákonné podmienky pre vykonanie hlavného pojednávania v neprítomnosti obžalovaného splnené boli, lebo obžaloba mu bola riadne doručená, na pojednávanie bol riadne a včas predvolaný, mal možnosť vyjadriť sa o skutku, ktorý je predmetom obžaloby, pred orgánom činným v trestnom konaní, boli dodržané ustanovenia o vyšetrovaní alebo skrátenom vyšetrovaní a bol upozornený na možnosť preštudovať spis a urobiť návrhy na doplnenie vyšetrovania, tiež bol na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti upozornený a nakoniec sám obžalovaný, ktorý sa v tom čase nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody, s konaním hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti výslovne súhlasil. Jeho obhajovacie práva boli zabezpečené účasťou obhajkyne na úkone súdu. Súčasne bola splnená aj podmienka, že vec možno spoľahlivo rozhodnúť a účel trestného konania dosiahnuť aj bez prítomnosti obžalovaného.

14. Pokiaľ ide o proces dokazovania, krajský súd konštatuje, že okresný súd vykonal všetky dôkazy potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie, že vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s ust. § 2 odsek 12 Tr. por. individuálne, ako aj v ich súhrne a že dospel k správne záveru o vine obžalovaného. V odôvodnení napadnutého rozsudku potom okresný súd v zmysle § 168 odsek 1 Tr. por. uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a rozviedol právne úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. O správnosti a úplnosti skutkových zistení, ako aj o vine obžalovaného nemal ani krajský súd žiadne pochybnosti, v celom rozsahu sa s odôvodnením napadnutého rozsudku stotožňuje a poukazuje naň bez potreby tieto vecne správne argumenty podrobne opakovať.

15. Na zvýraznenie správnosti úvah okresného súdu možno zopakovať, že obžalovaný je usvedčovaný nielen vlastnou výpoveďou, ale aj výpoveďou probačnej úradníčky G. D. E. a listinnými dôkazmi, na ktoré správne poukázal aj okresný súd. Ucelená reťaz týchto dôkazov umožňovala v tejto trestnej veci vyvodiť nepochybný, nevyvrátiteľný a nad všetky pochybnosti odôvodnený záver, že obžalovaný spáchala skutok, ktorý sa mu kladie za vinu. Pokiaľ ide o jeho obranu, že v čase, kedy sa mal podrobovať dohľadu bol bezdomovec a bez finančných prostriedkov, čo úradníčke nepovedal, lebo sa hanbil, k tomu krajský súd uvádza, že nejde o takú skutočnosť, ktorá by obžalovaného akokoľvek zbavovala viny.

K právnej kvalifikácii stíhaného skutku

16. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé aj to, akými právnymi úvahami sa okresný súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení hmotného práva. Správne ustálil, že skutok opísaný v skutkovej vete výroku o vine napadnutého rozsudku napĺňa všetky zákonné znaky prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. k/ Tr. zák., keďže maril výkon rozhodnutia súdu tým, že sa dopustil závažného konania, ktorým maril výkon uloženého ochranného dohľadu. Pokiaľ ide o otázku zavinenia obžalovaného, tento konal podľa § 15 písm. a) Tr. zák. vo forme priameho úmyslu (jednota vedomosti a vôle), keďže chcel spôsobom uvedeným v zákone porušiť záujem chránený Trestným zákonom.

17. Okresný súd pochybil v tom, že sa nevenoval tzv. materiálnemu korektívu podľa § 10 ods. 2 Tr. zák., hoci obžalovaného odsudzoval za prečin. Krajský súd preto dopĺňa, pokiaľ ide o závažnosť súdeného činu v zmysle § 10 ods. 2 Tr. zák., že vzhľadom na spôsob jeho vykonania, následok, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia, pohnútku obžalovaného a fakt, že sa trestnej činnosti dopúšťa opakovane napriek odsúdeniam, je nepochybné vyššia ako nepatrná.

K výroku o treste a konaní, ktoré mu predchádzalo

18. Podľa § 317 ods. 2 Tr. por., ak bolo podané odvolanie v prospech obžalovaného proti výroku, ktorým bol uznaný za vinného, a odvolací súd tento výrok nezrušuje, preskúma v celom rozsahu aj zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste a ďalších výrokov, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

19. Aj keď obžalovaný výroku o treste, ako aj konaniu im predchádzajúcemu, v odvolaní žiadne nedostatky nevytýkal, tak napriek tomu krajský súd tento výrok s poukazom na vyššie cit. ust. § 317 ods. 2 Tr. por. preskúmal, keďže má vo výroku o vine svoj podklad.

20. Pokiaľ ide chyby konania, ktoré výroku o treste predchádzalo, obžalovaný ich opäť nevytýkal a krajský súd vlastným prieskumom nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Tr. por. Naopak, zo zápisnice z hlavného pojednávania je zrejmé, že okresný súd vykonal dokazovanie ohľadom tohto výroku v rozsahu dostatočnom a postupom súladným s Tr. por.

K výroku o treste všeobecne

21. Pokiaľ ide o samotný výrok o treste, obžalovaný mu v odvolaní vytýkal v podstate jeho prísnosť. Skôr ako sa krajský súd vysporiadal s týmito námietkami obžalovaného musel preskúmať, či výrok o treste zodpovedá stavu vecí a zákonu, resp. či netrpí chybami, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti považuje krajský súd za potrebné pripomenúť niektoré východiská rozhodné pre ukladanie trestu.

22. Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje každý súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v ust. § 34 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

23. Trest ako taký je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t. j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

24. Trest je aj jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný

zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatelmi.

25. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

26. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a intenzita trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Neprimerane prísne (ale, samozrejme, i neprimerane mierne) tresty pôsobia škodlivo na páchatel'a i spoločnosť. U verejnosti môžu neprimerané tresty vyvolať súcit s páchatel'om či ohroziť jej dôveru v spravodlivé rozhodovanie súdu, či jej dôveru v súdnu moc ako celok. U páchatel'a neprimerane prísne tresty vedú k zatrpknutosti, pretože takéto tresty páchatel' oprávnené nemôže považovať za spravodlivé. Páchatel' je súdom odsudzovaný za nespravodlivosť (bezprávie), ktorú trestným činom spáchal, a preto má právo očakávať spravodlivosť zo strany súdu. Primeranosť trestu je zároveň nevyhnutým predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatel'a je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatel'a pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu je tak možné považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného.

27. Pri ukladaní trestu musí súd obligatórne prihliadnúť podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Zároveň pri určovaní druhu a výmery trestu musí súd v súlade s ust. § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadnúť na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

28. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a intenzita trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu.

29. Neprimerane prísne (ale, samozrejme, i neprimerane mierne) tresty pôsobia škodlivo na páchatel'a i spoločnosť. U verejnosti môžu neprimerané tresty vyvolať súcit s páchatel'om či ohroziť jej dôveru v spravodlivé rozhodovanie súdu, či jej dôveru v súdnu moc ako celok. U páchatel'a neprimerane prísne tresty vedú k zatrpknutosti, pretože takéto tresty páchatel' oprávnené nemôže považovať za spravodlivé. Páchatel' je súdom odsudzovaný za nespravodlivosť (bezprávie), ktorú trestným činom spáchal, a preto má právo očakávať spravodlivosť zo strany súdu. Primeranosť trestu je zároveň nevyhnutým predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatel'a je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatel'a pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu je tak možné považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného.

K uloženiu nepodmienečného trestu odňatia slobody a jeho výmere

30. Pokiaľ ide o samotný výrok o treste, pri jeho prieskume sa, pri absencii vytýkaných chýb, krajský súd zameril na všeobecné posúdenie jeho zákonnosti a zistil, že okresný súd správne u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, že sa k trestnému činu priznal a úprimne ho oľutoval (§ 36 písm. l) Tr. zák.) a jednu priťažujúcu okolnosť, že už bol v minulosti odsúdený (§ 37 písm. m) Tr. zák.). Pri vyrovnanom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle ust. § 38 ods. 2 Tr. zák. mohol okresný súd obžalovanému ukladať trest odňatia slobody v rozpätí až na dva roky.

31. Pokiaľ ide o druh trestu, okresný súd dospel k správne právnemu záveru, že obžalovanému je potrebné ukladať nepodmienečný trest odňatia slobody. Iný druh trestu ani podľa názoru krajského súdu

neprichádzal do úvahy. Obžalovaný trestnú činnosť pácha opakovane, od čoho ho zjavne neodrádzajú ani nepodmienečné tresty odňatia slobody, ktoré doposiaľ vykonal. Ak ho ani výkon tejto najprísnejšej sankcie od recidívy trestnej činnosti neodradil, niet dôvodu sa domnievať, že by iný (alternatívny) trest splnil svoj účel, najmä z hľadiska individuálnej prevencie. Nakoniec, aktuálne je súdený práve za to, že nerešpektoval súdom uložený dohľad probačného a mediačného úradníka.

32. Pokiaľ ide o samotnú výmeru trestu, v rámci trestnej sadzby ustanovenej v § 348 ods. 1 Tr. zák. na 0 až 2 roky okresný súd obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace, teda blízko dolnej hranice zákonného rozpätia. Pokiaľ sa obžalovaný v odvolaní domnieval, že ide pre neho o trest prísny, presný opak je pravdou. Takto vymeraný trest je neprimerane mierny. Obžalovaný je recidivista trestnej činnosti, ktorý bol pred spáchaním súdeného skutku niekoľko krát odsúdený na nepodmienečné tresty, ktoré vykonal, pričom ani opakované pobyty za mrežami nevedli k jeho náprave, keďže ho od ďalšej trestnej činnosti zjavne neodradili. Úvaha okresného súdu, že na takéhoto páchatela úmyselného trestného činu tentokrát zapôsobí nepodmienečný trest odňatia slobody ukladaný blízko dolnej hranice, je nesprávna, v rozpore s účelom trestania. U takýto páchatelov do popredia vystupuje represívna funkcia trestania, lebo si to vyžaduje účinná ochrana spoločnosti. Stavu veci a zákonu by v tomto prípade zodpovedal nepodmienečný trest odňatia slobody ukladaný v strede trestnej sadzby, t. j. okolo jedného roka.

33. Pre úplnosť je potrebné dodať, že pre absenciu odvolania prokurátora čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného krajský súd nemohol uložený trest obžalovanému sám sprísniť, hoci by to bolo namieste. Krajský súd totiž musel dôsledne rešpektovať zásadu zákazu zmeny k horšiemu (prohibitio reformationis in peius), ktorá je v prípade odvolacieho konania explicitne vyjadrená v ust. § 322 ods. 3 Tr. por. Predmetná zásada predstavuje jednu z esenciálnych zložiek práva na spravodlivý súdny proces a je budovaná na princípe, že postavenie obžalovaného sa nemôže zhoršiť tým, že využije svoje právo na podanie opravného prostriedku. Táto zásada teda garantuje možnosť obžalovaného napadnúť rozhodnutie súdu v čo najširšom rozsahu bez obáv z rizika, že si zhorší svoju situáciu.

34. Pokiaľ ide o žiadosť obžalovaného, aby mu bol do uloženého nepodmienečného trestu započítaný celý trest, ktorý si vykonal v Rakúsku, táto požiadavka nemá oporu v zákone, preto jej nebolo možné vyhovieť.

35. Výrok o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia zodpovedá stavu veci a zákonu, keďže obžalovaný pred spáchaním stíhaného skutku už vo výkone trestu za úmyselný trestný čin bol, konkrétne vo veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/361/2009 vykonal dňa 7.7.2011 súhrnný trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený okrem iného za úmyselný prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zák.

Záverečné zhrnutie

36. S poukazom na vyššie prezentované skutočnosti a právne úvahy dospel krajský súd k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, preto ho postupom podľa § 319 Tr. por. na verejnom zasadnutí zamietol.

37. Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne (§ 163 ods. 4, § 170 ods. 6 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.